

Det er blevet mig sagt af nogle ærede Her-
rer, at jeg ikke maatte have udtrykt mig
fuldstændig rigtig, da jeg talte om den Ind-
tægt, der kan være Spørgsmaal om for Stats-
kassen gennem de Præstegaardsjorder, der
skulle sælges, idet jeg hører, at jeg kun skal
have angivet dem til 89,920 Rd. i Rente,
men jeg mente 289,920 Rd. Gaa vi ud
fra, at der skal sælges 3,624 Tønder Hart-
korn, at Jorderne ved Auktion ville kunne
sælges for 2,000 Rd. pr. Tønde Hartkorn,
hvad jeg ikke antager er for høit, og regne
vi 4 pCt. af Kjøbesummen; giver dette
289,920 Rd. om Aaret, som det ærede Med-
lem glemte at tage med i sin Beregning. —
Endnu kun Et. Den ærede sidste Taler
sagde, at han antog, vi havde stillet vore
Forslag for at faa dem vedtagne. Ja, det er
ganske rigtig; vi bruge ikke at stille Forslag
for at tage dem tilbage igjen. Det holder
jeg ikke af; naar jeg stiller et Forslag, ønsker
jeg at faa det vedtaget.

Chr. Jensen: Jeg hører til de Med-
lemmer, der ville strække sig meget vidt for at
faa dette Lovforslag vedtaget. Det er min
Overbevisning, at det vilde være til stort Held
og til stor Gavn for Befolkningen omkring i
Landet, om vi kunde faa en Ende paa denne
vigtige Sag, men ikke desto mindre ser jeg mig
ikke istand til at følge den høitærede Mini-
ster, naar han udtalte, at han ikke kunde
modtage nogen af de foreslaaede Nedsættelser
i Lønningerne. Efter min Overbevisning er
en af Grundene til, at Forholdet under
den nuværende Ordning er saa uheldigt, den,
at de høieste Embedslønninger for Præsterne
ere saa høie, at de lokke endel Mænd ind paa
den geistlige Bane, som slet ikke høre hjemme
der. Jeg tror derfor, at dette er et af de
Punkter, hvori vi maa anstrenge os meget for
at faa en Forandring. Det, at de geistlige
Embedsmænds Lønninger have været altfor
store, tror jeg, bærer en stor Del af Skylden
for den Lunkenhed, som finder Sted omkring
i Landet med Hensyn til det religiøse Liv.
Jeg haaber, at der, naar vi faa disse Løn-
ninger nedsatte til nogenlunde Lighed med
andre Lønninger i Staten, ikke vil komme

Flere ind paa den geistlige Bane, end der
hører hjemme der, ikke flere end de, der
have Hjerter til at røgte denne Gjerning, og
hvis Samvittighed kalder dem dertil, men jeg
har ingenlunde den Anskuelse, at dette nu er
Tilfældet. Der er dernæst en anden Grund,
hvorfor jeg ikke kan følge den høitagtede Mi-
nister. Jeg har nemlig et levende Dnske om,
at hvad vi vedtage i denne Lov, maatte have
tilfølgende, at vi fik en Tiendeafsløsningslov; men saa
vi Lønningerne satte saa høit, at hvad Tienderne
indbringe, ikke engang vil slaa til, ville vi vanskeligt
faa en saadan Tiendeafsløsningslov, hvormed Be-
folkningen omkring i Landet kan være tjent.
Jeg vilde anse det for et overordentlig stort
Gode, om vi engang kunde komme til at faa
en Udjævning af Hartkornet. Naar dette
skete, var denne Tale om de store og de
smaa Bønder ikke nodig; Interesserne kunde
da være lige, og der var ikke længere nogen
Standforskjel i den Henseende. Der var
da ingen anden Forskjel end den, som berøede
paa, at den Eine kunde eie endel Mere end
den Anden; men det gjør ikke Interesserne
forskjellige, naar Byrderne ere lige pr. Tønde
Hartkorn. Saalænge vi derimod have denne
Forskjel i Hartkorn, ere Interesserne forskjel-
lige for de store og de smaa Bønder, og in-
den vi komme til en Udjævning af Hartkornet,
kan der ikke blive nogen naturlig Forbindelse
imellem dem. Det er det andet store For-
maal, som jeg vilde se fyldestgjort ved at faa
denne Lov ud; men efter det Forslag, der er
forelagt os fra det andet Thing, vil der ikke
blive saa meget tilovers, naar Pensionerne
blive lagte til, at jeg tror, der vil komme
nogen Balance i Regningen. Jeg er ikke
blind for de overordentlige Indtægter og det
Heldige i, at der vil blive fulgt en Del af
Præstegaardenes Jorder. Jeg kan meget godt
følge Udvalget i dens Beregning, at Præste-
gaardsjorderne mindst vilde indbringe 2,000
Rd. pr. Tønde Hartkorn, ja, jeg er tilbøielig
til at tro, at det vil gaa op til 2,500 Rd.
pr. Tønde Hartkorn, og det er saaledes min
Anskuelse, at den Sum, der vil indkomme,
maaste vil blive høiere, end den er anslaaet
til; i alt Fald er jeg overbevist om, at den
ikke er anslaaet for høit. Jeg er Udvalgets